

با توجه به کارهایی که ایران می‌کند نمی‌توانیم اجازه دهیم این رویه ادامه پیدا کند. متحدان و شرکای ما در اروپا هم همین طور فکر می‌کنند.

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا؛

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا گفت:

علت توافق دولت اوپاما با ایران فعالیت‌های مخرب ایران در خاورمیانه و فراتر از آن بود.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایسنا، او ادامه داد:

ایرانی با یک سلاح هسته‌ای یا با توانمندی تولید یکی از آن‌ها [تسلیحات هسته‌ای] ایرانی خواهد بود که با مصونیت بیشتری در تمامی عرصه‌ها عمل می‌کند. ایرانی با یک سلاح هسته‌ای تهدیدی علیه موجودیت اسرائیل و برای دیگری کشورهای منطقه ایجاد می‌کند و به تهدید بالقوه‌ای جدی برای ما هم محسوب می‌شود، نه تنها در منطقه، بلکه در همین جا [آمریکا] بنابراین دولت [آمریکا] بر اطمینان یابی از این متمرکز شد که هر کاری می‌توانستیم و هر کاری لازم بود برای جلوگیری از دست‌یابی ایران به چنین سلاحی انجام دهیم. دولت همچنین تمامی راه‌های ممکن برای انجام دادن این کار را بررسی کرد و نتیجه این بود که موثرترین و بادوام‌ترین راه برای انجام دادن این کار از طریق یک توافق است و به توافقی دست یافت که شامل سخت‌ترین مقررات بازرسی در هرگونه توافق کنترل تسلیحاتی بود، بندهای غروب طولی برای توافق و البته توان انجام دادن کاری در صورت خروج ایران از توافق در آن وجود داشت، چون در دل توافق، طرحی بنیادین گنجانده شده بود که به واسطه آن اگر ایران تصمیم می‌گرفت خود را از محدودیت‌های اعمال شده بر آن برهاند و تلاش کند مواد شکافت‌پذیر مورد نیاز برای یک سلاح هسته‌ای را تولید کند، انجام دادنش حداقل یک سال طول می‌کشد و ما هم‌زمان زیادی می‌داشتیم تا برای آن کاری نکنیم. ما بر روی قسمت تولید مواد شکافت‌پذیر تمرکز کردیم چون زنجیره تولید عظیمی برای استخراج مواد خام، ساختن سانتریفیوژها، پردازش تمامی این‌ها در تاسیسات اتمی بسیار بزرگ لازم است و تمامی این‌ها تا حد معقولی قابل رویت هستند و می‌توانیم اگر مجبور شدیم، کاری برایش بکنیم.

وزیر امور خارجه آمریکا درباره مفاد مرتبط با مقررات منع اشاعه تسلیحات هسته‌ای در توافق هسته‌ای گفت:

این توافق بخش دیگری هم دارد که درباره [به دست آوردن] سلاح واقعی یا تسلیح است. شما مواد شکافت‌پذیر دارید اما باید سلاحی با قابلیت انفجار داشته باشید تا این مواد را داخلش تعبیه کنید. در این زمینه با توجه به گزارش‌های علنی، ارزیابی‌ها این بوده است که ایران با کسب توانمندی دست‌یابی به یک سلاح فاصله دارد. طبق گزارش‌های علنی [ایران] برنامه تسلیحاتی [هسته‌ای‌اش] را در سال ۲۰۰۳ متوقف کرد اما اگر دوباره آن را به کار بیاورد، بخش مربوط به تسلیح دور از دسترس قرار می‌گیرد و انجام دادن کاری در این زمینه سخت‌تر می‌شود، چون اگر قرار باشد به یک سلاح واقعی دست بیابید، احتمالاً این کار را جایی در اتاقی پشت یک کامپیوتر و در تاسیساتی نسبتاً کوچک‌تر انجام می‌دهد.

وزیر امور خارجه آمریکا گفت:

توافقی که انجام شد بر مواد شکافت‌پذیر متمرکز بود و به گونه موثری توانست برنامه هسته‌ای ایران را به داخل جعبه بازگرداند و من باید بگویم، از میان تمامی تصمیم‌هایی که در پنج تا ده سال اخیر در سیاست خارجی آمریکا اتخاذ شده است فکر کنم احتمالاً بدترین آن‌ها خروج از این توافق بوده است. به ما وعده داده شده بود که این توافق با توافقی قوی‌تر جایگزین

خواهد شد. این اتفاق نیفتاد. برعکس، ایران از آن موقع از این اقدام به عنوان بهانه‌ای برای از سرگیری خطرناک‌ترین جنبه‌های برنامه‌اش استفاده کرد، یعنی آغاز تولید مواد شکافت‌پذیر تا ۲۰ درصد، ۶۰ درصد و تهدید کرد تا ۹۰ درصد هم انجامش خواهد داد، توافق جلوی آن را تا ۳۶۷ درصد گرفته بود. تمام این‌ها معنایش این است که می‌توان مواد شکافت‌پذیر در سطح تسلیحات را خیلی، خیلی، خیلی سریع تولید کرد. [ایران] شروع کرد به کار گرفتن سانتریفیوژهای پیچیده‌تری که تمامشان به واسطه توافق ممنوع شده بودند. همچنین شروع کرد به ایجاد اخلاص در فعالیت بازرسان بین‌المللی که دید بسیار بالایی از تمامی جنبه‌های این برنامه به ما می‌دادند.

وزیر امور خارجه آمریکا مدعی شد:

جدا از انجام دادن توافقی قوی‌تر حالا ایرانی داریم که از محدودیت‌هایش فاصله گرفته و با سرعتی زیاد در راستای برنامه مواد شکافت‌پذیرش حرکت می‌کند و ما را به جایی بدتر از جایی می‌برد که قبل از رسیدن به توافق در آن قرار داشتیم. دوما، وعده داده شده بود ایران اقدامات خصومت‌آمیزش در منطقه را متوقف خواهد کرد. آیا این محقق شده است؟ نه. دقیقاً برعکس آن شده است. در مدت مذاکرات بر سر توافق اصلی و در مدتی که پیش از خروج ما پابرجا بود، کاهش چشم‌گیری در حملات ایران یا نیروهای نیابتی‌اش علیه ما در منطقه ایجاد شده بود. حالا دوباره در سوریه و عراق اوج گرفته، همین‌طور در یمن و از طریق شرکای حوثی‌شان حملات علیه سعودی‌ها و اماراتی‌ها افزایش یافته. هر توافقی نقص‌های خودش را دارد، هر توافقی، چون حاصل مذاکره است، در برگیرنده بخش‌هایی است که افراد از آن خوششان نمی‌آید و در جهانی ایده‌آل ترجیح می‌دهند از آن دوری کنند. به طور مثال مسلمانان طرف دیگر توافق لغو تحریم‌های ایران بود، تحریم‌هایی که اول توسط دولت بوش و بعد توسط دولت اوباما اعمال و سرسختانه اجرا شد که تا حدی به خاطر ترغیب ایران به آمدن پای میز مذاکرات بود اما عمده‌تر تحریم‌هایی که لغو شدند، شامل لغو محدودیت‌های کشورهای و بانک‌هایی بودند که مانع آن‌ها از پرداختن مبالغ فروش نفت ایران به این کشورها می‌شدند. بنابراین در واقع، وقتی این تحریم‌ها لغو شدند، پول خود ایران به واسطه توافق به آن داده شد. مطمئناً ترجیح داده می‌شد آن‌ها دلار دریافت نکنند اما وقتی مذاکره می‌کنید، طرف مقابل هم باید چیزی دستش را بگیرد و این چیزی بود که به آن [ایران] رسید.

بلیکن درباره مواضع دولت جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا درباره احیای توافق هسته‌ای گفت:

حالا ما در حال بررسی این هستیم که آیا امکان بازگشت به پایبندی دوجانبه به این توافق، به برجام وجود دارد یا نه چون ارزیابی ما این است که از میان تمامی گزینه‌های ناقصی که داریم این هنوز بهترین راه برای برگرداندن برنامه هسته‌ای ایران به داخل جعبه و در عین حال ایجاد امکانی برای ما در جهت پرداختن به تمامی افراط‌های دیگر در سیاست ایران است چون هیچ چیزی به هیچ وجه در توافق مانع ما از پیکیری، تحریم و پرداختن به چیزهای دیگری نیست که ایران انجام می‌دهد و ما عمیقاً با آن‌ها مخالفیم.

او درباره فعالیت هسته‌ای ایران مدعی شد:

ما در زمینه توان بازگشت به این توافق بسیار به پایان فرصت باقی‌مانده نزدیکیم چون ایران در برنامه خود پیش‌روی داشته است. دو بحث در این باره وجود دارد. [ایران] در حال رسیدن به نقطه‌ای است که زمان گریز آن یعنی مدتی که طول می‌کشد مواد شکافت‌پذیر لازم برای یک بمب را تولید کند، رو به کوتاه شدن و رسیدن به مدتی چند هفته‌ای است و این به خودی خود، چیزی است که نباید به مرور به طول بیانجامد. چنین دنیایی، دنیایی نیست که ما بخواهیم در آن زندگی کنیم. دوما، [ایران] همچنان به کسب دانش و ایجاد تخصص [در این زمینه] ادامه می‌دهد طوری که در نقطه‌ای در آینده‌ای نزدیک، حتی بازگشتن به تمامی محدودیت‌های برجام موجب به دست آوردن دوباره مزایای عدم اشاعه‌ای کافی نخواهد شد چون تمامی چیزهایی که ایران آموخته است و به آن اجازه می‌دهد حتی با وجود محدودیت‌های برجام، با سرعتی بیشتر [از محدودیت‌هایش] بگیرد. بنابراین ما در حال نزدیک‌تر شدن به آن نقطه هستیم. امشب که این‌جا هستیم نمی‌توانم به شما بگویم به پایبندی دوجانبه باز می‌گردیم یا نه. فکر می‌کنم طرف چند هفته در این باره تصمیم‌گیری خواهد شد چون با توجه به کارهایی که ایران می‌کند نمی‌توانیم اجازه دهیم این رویه ادامه پیدا کند. متحدان و شرکای ما در اروپا هم همین‌طور فکر می‌کنند. می‌توانم بگویم، روس‌ها هم که بخشی از این روند [مذاکرات وین] هستند نیز چنین فوریتی را حس می‌کنند. باید دید چه می‌شود. اگر نتوانیم چنین کاری کنیم سخت روی آن‌ها باید از طریق دیگر چیزها برای مواجهه با این مشکل انجام دهیم کار کرده‌ایم.

برجسب ها: [برجام](#) [1]

[جو بایدن](#) [2]